

โครงการก่อสร้างพระวิหารและบูรณะพระประธาน วัดป่าคา จ.พะเยา

สืบเนื่องมาจากวิหารวัดป่าคา ซึ่งก่อสร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2503 ถ้านับเวลาแล้วก็ผ่านมาเป็นระยะเวลากว่า 50 ปี ที่ผ่านมามีได้ใช้เป็นสถานที่ประกอบพิธีกรรมทางศาสนาของพุทธศาสนิกชนและเป็นที่ใช้ประกอบพิธีสังฆกรรมของพระสงฆ์ มาโดยตลอด ได้ชำรุดทรุดโทรมตามกาลเวลา หลังคาพระวิหารได้ชำรุด มีรูรั่ว ทำให้เวลาที่ฝนตกก็ทำให้ฝนรั่วลงมา หยดโดนพระประธานและพุทธศาสนิกชนอีกทั้งฝาผนังพระวิหารก็เกิดรอยแตกร้าวหลายจุด และมีปลวกขึ้นโครงสร้างที่เป็นไม้ของพระวิหารจำนวนมาก

ดังนั้นทางกรรมการวัดป่าคา คณะศรัทธา และคณะสงฆ์ จึงได้ปรึกษากันแล้วมีความเห็นว่าควรที่จะมีการรื้อพระวิหารเก่าออกและสร้างพระวิหารใหม่ขึ้นแทน จากนั้นจึงได้ให้ช่างมาทำการประเมินราคาค่าก่อสร้าง ซึ่งจากการประเมินของช่างแจ้งว่า การก่อสร้างพระวิหารใหม่นี้จะใช้งบประมาณในการก่อสร้าง ประมาณ 5,600,000 บาท ในขณะนี้ได้ทางวัดได้ดำเนินการรื้อพระวิหารเก่าออกแล้ว ยังเหลือแต่พระประธานและแท่นพระประธานโดยช่างได้ใช้หลังคาชั่วคราวมุงกันแดด กันฝน พระประธานเท่านั้น

ซึ่งขณะนี้ได้มีผู้มีจิตศรัทธาหลายท่านได้รวมรวมปัจจัยจากการทอดผ้าป่า มาถวายทางวัดป่าคาเพื่อร่วมสร้างพระวิหารและบูรณะพระประธานบ้างแล้วบางส่วน

แต่ทางวัดยังทานปัจจัยและทุนทรัพย์อีกจำนวนมาก ในการก่อสร้างพระวิหารใหม่และบูรณะพระประธาน จึงใคร่เรียนเชิญ บกนบุญมายัง ศรัทธา สาธุชน ผู้ต้องการเจริญกุศลทุกท่านที่ต้องการถวายปัจจัยเพื่อร่วมเป็นเจ้าของก่อสร้างพระวิหารใหม่และบูรณะพระประธานของวัดป่าคา ได้ร่วมกันสร้างพระวิหารและบูรณะพระประธานให้อยู่คู่กับพระพุทธศาสนาไว้ตราบนานเท่านาน

ผู้มีจิตศรัทธาสามารถร่วมบริจาคถวายปัจจัยได้ที่

ชื่อบัญชีวัดป่าคา 515-0-31974-6 ธนาคารกรุงเทพ สาขาแม่ใจ ประเภทสะสมทรัพย์

ติดต่อสอบถามได้ที่พระอาจารย์สมจิต ปรักกโม 086-1829821 (เจ้าอาวาส)

ปล.หากได้ทำการร่วมบุญแล้วกรุณาแจ้งไว้ภายในกระทู้หรืออีเมลไปยัง madacus@hotmail.com ด้วยนะคะ

ขอบพระคุณมากครับ หรือติดตามความเคลื่อนไหวของโครงการได้ที่

<http://www.facebook.com/WatpakaPhayao>

อานิสงส์ของการสร้างพระวิหารถวาย ที่รวบรวมได้

1. เนื้อความในมิลินทปัญหา ตอนอนิเกตานาลยกรณปัญหา ความว่า พระเจ้ามิลินท์ตรัสถามปัญหาซึ่งพระนาคเสนเกี่ยวกับการพักอาศัยของพระภิกษุในวิหารว่า

"บรรพชิตควรเป็นเพศที่หาที่อยู่มิได้ ไม่ควรอยู่เป็นหลักแหล่ง หากอาศัยที่อาศัยมิได้"

พระนาคเสนถวายวิสัชนาว่า

"สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้ามี พุทธฎีกาโปรดว่า พระองค์มิได้ทรงห้ามในเรื่องที่อยู่อาศัยของภิกษุ แต่ทรงห้ามไม่ให้ภิกษุติดในที่อยู่อาศัย

เมื่อพำนักอยู่ชั่วคราวแล้วให้เที่ยวจาริกไป คือ สมควรแก่สมณะ เป็นสมณะสาธูป ชอบแก่สมณะ ควรแก่สมณะ เป็นอารมณ์แก่สมณะ และเป็นที่ปรารถนาแก่สมณะ

การที่หายากได้สร้างวิหารที่พำนักอาศัยแก่ภิกษุ เป็นที่สรรเสริญ ยินยอมแก่สมเด็จพระพุทธเจ้าแต่ก่อนมา

อานิสงส์ของผู้สร้างวิหารถวาย ย่อมส่งผลให้ผู้ถวายอาจสำเร็จ พระนิพพาน พ้นจากทุกข์ ๔ คือชาติทุกข์ ชราทุกข์ พยาธิทุกข์ และมรณะทุกข์

อานิสงส์อีกประการหนึ่งของการสร้างวิหารถวายย่อมทำให้ภิกษุที่เที่ยวจาริกไป ทำให้ผู้มีศรัทธาพบได้ด้วยยากนั้น เมื่อสร้างที่พำนักอาศัยถวายแก่พระภิกษุให้เป็นที่พำนักอาศัยแล้ว ผู้มีจิตศรัทธาปสาทะย่อมไปพบเพื่อทำบุญให้ท่านได้โดยง่าย นี่เป็นอานิสงส์ของการสร้างวิหารถวาย"

2. อานิสงส์การถวายสังฆทาน วิหารทาน และธรรมทาน

"ถวายทานกับพระอรหันต์ 100 ครั้ง มีผลไม่เท่ากับ ถวายทานกับพระพุทธเจ้า 1 ครั้ง

ถวายทานกับพระพุทธเจ้า 100 ครั้ง มีผลไม่เท่ากับถวายสังฆทาน 1 ครั้ง

และถ้าถวายสังฆทาน 100 ครั้ง มีผลไม่เท่ากับถวายวิหารทาน 1 ครั้ง คือ สร้างวิหาร มีการก่อสร้าง เช่น สร้างสุขา ศาลา การเปรียญ กุฏิ โบสถ์ วิหาร เป็นต้น"

3. ในสมัยของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่ากัสสปะ ท่านได้เกิดเป็นกุกุมพีในกรุงพาราณสี เป็นหัวหน้าของช่างหูก อาศัยการทอผ้าเลี้ยงชีวิต มีอยู่วันหนึ่ง

มหาชนได้ข่าวประกาศให้ไปฟังธรรมกันในพระวิหาร กุกุมพีท่านนี้ได้ยินแล้ว ก็มีจิตเลื่อมใส จึงชักชวนภรรยาและเพื่อนบ้านไปฟังธรรม ในขณะที่ท่านเดินทางไปนั้น

ฝนได้ตั้งเค้าขึ้นอย่างฉับพลันแล้วก็ตกลงมาโดยที่ยังไม่ทันได้ตั้งตัวญาติโยมที่มีความคุ้นเคยกับพระภิกษุสามเณรรูปไหน หรือเคยได้ร่วมบุญสร้างศาลาหลังไหนเอาไว้ ก็พากันเข้าไปพักพิงในกุฏิหรือศาลาเหล่านั้น เหลือแต่กุฎุมพีพร้อมด้วย ภรรยาและเพื่อนๆ ที่ไม่กล้าเข้าไปหลบฝนในศาลาหลังไหน เพราะว่าตนเองไม่มีความคุ้นเคยและไม่รู้จักภิกษุสามเณรรูป ใดเลย อีกทั้งยังไม่เคยได้สร้างศาลาวิหารเอาไว้ จึงได้แต่ยืนกลางร่มอยู่กลางแจ้ง ต้องเปียกปอนไปตามๆ กัน หัวหน้าช่าง หูกเป็นคนฉลาด ปราบปรามเหตุที่ตัวเองต้องมายืนตากฝนอย่างนี้ จึงได้เอ่ยขึ้นว่า

ที่เราต้องยืนตากฝนเปียกปอนไปตามๆ กัน ก็เพราะเราไม่เคยได้ทำบุญสร้างศาลาวิหารถวายวัดเลย เราควรร่วมมือร่วมใจ กันสร้างวิหารหลังใหญ่สักหลังหนึ่ง จะได้อาศัยร่มเงาในบวรพระพุทธศาสนา

เพื่อสร้างบารมีอย่างสะดวกสบาย ไม่ต้องลำบากกันอย่างนี้ เกิดก็ภพที่ชาติจะได้มีที่อยู่อาศัย มีเสนาสนะไว้สำหรับ ประพฤติธรรมอย่างสะดวกสบาย ไม่ต้องมายืนเปียกฝนเช่นนี้อีกต่อไป

เพื่อนๆ ได้ฟังอย่างนั้นก็เห็นด้วย จึงร่วมกันบริจาคทรัพย์สร้างมหาวิหารให้ใหญ่กว่าของใครๆ ไว้ในบริเวณวัดนั้น หัวหน้า ช่างหูกได้บริจาคทรัพย์หนึ่งพันกหาปณะ คนที่เหลือก็บริจาคตันคนละ ๕๐๐

พวกผู้หญิงบริจาคตันคนละ ๒๕๐ แล้วเริ่มทำการก่อสร้าง หวังไว้ว่ามหาวิหารนี้จะเป็นที่สร้างบารมีและเป็นที่พักของพระ บรมศาสดา แต่เมื่อทรัพย์ไม่เพียงพอในการก่อสร้าง

หัวหน้าช่างหูกก็เทอะเป๋าทุ่มสุดตัวสุดหัวใจ อีกทั้งภรรยาและเพื่อนๆ ก็ได้ทุ่มเทเช่นนั้นตามด้วย เพื่อให้การก่อสร้างสำเร็จ ทันใช้งาน เมื่อสร้างสำเร็จก็ได้ทำการฉลองด้วยการถวายมหาทานแก่ภิกษุสงฆ์มีพระพุทธเจ้าเป็นประมุขตลอด ๗ วัน

แล้วจัดจีวรถวายพระทั้งสองหมื่นรูป ฝ่ายภรรยาของหัวหน้าช่างหูก นอกจากจะทำบุญเหมือนคนอื่นๆ แล้ว ยังตั้งใจจะ ถวายทานที่พิเศษกว่าใครๆ จึงได้ถือเอาผอบดอกอังกาบกับผ้าสาฎกที่มีสีเหลืองเหมือนดอกอังกาบนั้นมเข้าไปถวายพระ บรมศาสดา แล้วตั้งความปรารถนาว่า “ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ขอสระของหม่อมฉันจงมีสีดุจดอกอังกาบนี้ และขอให้ หม่อมฉันจงมีนามว่าอโนชาด้วยเถิด” พระบรมศาสดาก็ได้ทรงอนุโมทนา

ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา หัวหน้าช่างหูกและเพื่อนๆ ก็เป็นผู้ที่คุ้นเคยกับพระผู้มีพระภาคเจ้า และหาโอกาสสั่งสมบุญเรื่อยมา ทำให้จิตผูกพันกับพระรัตนตรัย เมื่อละโลกไปแล้ว

ด้วยอานิสงส์ที่ได้ทำบุญถวายวิหารในครั้งนั้น ทำให้ได้ไปเสวยทิพยสมบัติในสวรรค์เป็นเวลานานถึงหนึ่งพุทธันดร เมื่อจุติ จากอภัพพานั้น ก็มาบังเกิดในราชตระกูล ในกุกกุฏวดีนคร ได้เป็นพระราช

พระนามว่ามหาภิณชะ พระองค์มีมหีสิคุบุญชื่อว่า อโนชา ซึ่งมีผิวพรรณเหมือนดอกอังกาบตามที่ปรารถนาเอาไว้ ส่วนผู้ ที่เคยร่วมบุญกันมา ก็ตามลงมาเกิดเป็นอำมาตย์ข้าราชการ

มีอยู่วันหนึ่ง เพียงแค่ได้ยินถ้อยคำอันเป็นสิริมงคลว่า พุทฺโธ โลกเก อูปฺปนฺโน พระพุทธเจ้าอุบัติขึ้นแล้วก็เกิดมหาปีติซาบซ่านไปทั่วสรรพางค์กาย ทั้งพระราชามเหสี รวมไปถึงเสนาอำมาตย์ข้าราชการบริวาร

ต่างก็พร้อมใจกันเดินทางไปเข้าเฝ้าพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทันที พระบรมศาสดาทรงเห็นว่าพระเทวีและบริวารได้สั่งสมบุญมาดี เคยถวายผ้าไตรจีวรเอาไว้มาก จึงประทานการบวชด้วยเอหิภิกขุอุปสัมปทา

และในการฟังธรรมครั้งที่ ๒ ก็ได้บรรลุนิพพานเป็นพระอรหันต์ผู้ทรงอภิญญา เข้าถึงความเต็มเปี่ยมของชีวิตกันหมดทุกคน

เราจะเห็นว่าการทำบุญถวายวิหารทานนี้ เป็นบุญใหญ่จริงๆ เพราะเป็นสถานที่รองรับผู้มีบุญที่จะมาสร้างบารมี บุญนั้นเป็นบุญใหญ่ที่ส่งผลข้ามภพข้ามชาติ ทำให้ได้ทั้งมนุษย์สมบัติ สวรรค์สมบัติและนิพพานสมบัติ เหมือนอย่างนายช่างหูกผู้พลิกผันชีวิตจากสามัญชนกลายเป็นพระราชามา จากชีวิตของปุถุชนคนธรรมดากลายเป็นพระอริยเจ้าได้

4. เป็นอันสงสยิ่งใหญ่ไพศาล เมื่อยังชีพอยู่ก็เจริญด้วยอายุวรรณะ สุขะ พละ มีผู้คนชื่นชมยกย่องอุดมไปด้วยเกียรติลาภยศ เต็มไปด้วยความองอาจกล้าหาญเสมอไปทุกที่

เมื่อสิ้นชีพิตักษัยแล้วจะเสวยสุขอยู่ในสรวงสวรรค์อันเป็นบรมสุข